

DO TEK

Informace pro farnost Vlašim

Listopad 2013

Náklady na tisk 10 Kč

Přijde den

**Už nebude strachu, už nepoteče krev, bomby budou zničeny
a umlkne nenávisť ras.**

Bude s námi přebývat štěstí a nebude nás dělit smrt.

Bude mír.

Přijdeš Ty.

Pohřeb

Pro křesťana neexistuje smrt, nanejvýš je začátkem odjezdu, a ne koncem. Církev zpívá při zádušní mši: „Život se neodnímá, jenom se mění.“ A nazývá „narozeniny“ výroční den úmrtí svatých. Svatá Terezička od Ježíška šeptala na smrtelném loži: „Neumírám, ale vstupuji do života.“

Naši mrtví žijí, a nejsou-li na věky odsouzeni, můžeme se s nimi sejít v Bohu. Chceme-li s nimi žít ve věčném společenství, musíme najít Krista, poslouchat ho a spojit se s ním.

„Když se tedy zvěstuje o Kristu, že byl vzkříšen, jak mohou někteří mezi vámi říkat, že není zmrtvýchvstání? ... A jestliže Kristus nebyl vzkříšen, pak je naše zvěst klamná, a klamná je i naše víra... Máme-li naději v Kristu jen pro tento život, jsme nejubožejší ze všech lidí.“ (1Kor 15, 12–14.19)

Lidé šli v pohřebním průvodu;
lidé v černých šatech, co plakali upřímně,
lidé v černých šatech, co předstírali pláč,
lidé v pestrých šatech, co plakali,
lidé v pestrých šatech, kteří se nudili.

Při odchodu ze hřbitova

Lidé v černých šatech naříkali: už je všemu konec;
druzí lidé v černých šatech poplakávali: odvahu, dítě už konec.
Lidé v pestrých šatech šeptali: chudák, tak všechno končí!
A druzí lidé v pestrých šatech vzdychali: konečně už to máme za sebou.

A já jsem si myslel, že všechno vlastně začíná.
Dokončil hlavní zkoušku, a začalo velké představení.
Dokončil učňovská léta a začala věčný výkon.
Dokončil pomalý porod a začal život věčný.
Narodil se,
narodil se pro život;
pro život dobrý,
pro život opravdový,
pro život věčný.

Copak existují mrtví?

Není mrtvých, Pane.

Jsou jenom živí na naší zemi a na věčnosti.

Smrt existuje, Pane, ale jenom chvíličku,
okamžik, vteřinu, je to jen krok,
krok z prozatímního do nekonečného,
krok z času do věčnosti.
Tak umírá dítě, když se rodí mladík,
tak umírá kukla, když vylétá motýl,
tak umírá semeno, když nasazuje na klas.

Smrti, ty divné stvoření, strašidlo pro děti, klamavý prelude,
vyvoláváš ve mně úsměv.
Ale také mě pobuřuješ.
Naháníš strach světa,
ohromuješ a klameš lidi.
A přece neexistuješ, leč pro život, a nemůžeš nám vzít ty, které milujeme.

Ale kde jsou, Pane, ti, které jsem v životě miloval?
Jsou v posvátném vytržení v rytmu lásky Nejsvětější Trojice?
Jsou mučeni v temnotách žhavou touhou milovat tě věčně?
Jsou zoufalí a odkázaní sami na sebe, protože milovali víc sami
sebe než bližního: sžírají se nenávisť, protože už nemohou milovat?
Moji mrtví jsou blízko mne, Pane,
vím, že žijí jenom za záclonou;
nevidím je, protože v jistém okamžiku odložili tělesnou schránku,
jako se odkládá starý a nemoderní oblek.
Jejich duše, zbavená převleku, je už mému zraku neviditelná.

Ale v tobě, Pane, je slyším, jak mě volají,
vidím, jak mě zvou,
slyším, jak mi radí,
protože jsou mi ještě blíže.
Dříve se dotýkala naše těla, ale nikoliv naše duše.
Nyní se s nimi setkávám, protože se setkávám s tebou,
přijímám je, protože přijímám tebe,
nosím je s sebou, protože nosím v srdci tebe,
miluji je, protože miluji tebe.
Moji mrtví, věčně žijící, vy žijete ve mně!
Pomozte mi, abych se v tomto krátkém životě
naučil životu věčnému!

Miluji tě, Pane, a chci tě milovat ještě více;
ty jediný činíš lásku věčnou, a já chci milovat věčně.

MICHAL QUOIST

Halloween ve školách

Dobrý den, ve škole, kam dochází naše děti, se již tradičně slaví Halloween. Jako křesťané máme k tomuto „svátku“ negativní postoj a před dětmi se tím netajíme. Sami však nevíme, jak se s tím porovnat.

Jak to máme vlastně jako křesťané celé pojmut? Intuitivně cítím, že bychom to nemuseli nijak vyhrocovat a nechat děti, aby se toho účastnily, ale doma o tom povídat, aby znaly náš názor a později ho svobodně přijaly. Nebo je to příliš alibistické a bylo by lepší razantně vystoupit a děti do školy v tento den neposílat?

Z výchovného hlediska je podle mně nejdůležitější, aby děti viděly, že rodiče názor mají a do jaké míry a jakým způsobem ho hájí. To utváří jejich vlastní postoje a také schopnost konkrétním způsobem si stát či nestát za svými názory i způsoby, jakými je pak prosazují. Proto si myslím, že je dobré se o věci zcela přirozeně bavit, aby děti chápaly, PROČ s tím nesouhlasíte.

Naše společnost upouští od víry v Boha a s ní spojenými svátky, a tak se k nám v poslední době tlačí taková spousta různých oslav a svátků, které u nás tradici nemají a s křesťanstvím nemají nic společného.

Myslím, že je úkolem křesťanů tuto tendenci nepodporovat a v rámci vlastních možností oživovat to, co je krásné, dobré a má hluboký vnitřní smysl. Myslím, že tudy vede i cesta ve výchově. Řekla bych, že radikalizace ve smyslu „bojovat proti“ nemá tolik smyslu (a navíc může přinášet zlo nelásky do duší našich dětí).

Spíš podporujme to, co naplní lidskou potřebu prožívání úcty, slavení, určitého tajemna, a s čím zároveň v hloubce svého srdce souhlasíme. Je to výzva pro nás rodiče, abychom křesťanské slavení oživovali.

O Halloweenu a přístupu křesťanů k tomuto pro nás cizímu, ale i dost spornému a divnému svátku toho bylo poslední dobou napsáno docela dost. Jako zásadní výzvou vnímám: zaměřme se, místo přizpůsobování se tradici Halloweenu, na prožívání svátku všech svatých a památek zemřelých.

Tyto věci se totiž dají prožívat krásně a pro děti velmi inspirativně. Místo převlékání se za podivné příšery (což může opravdu velmi deformovat citění dětí, vzbuzovat např. představy, že se po smrti lidé stanou příšerami, nebo naopak obecně devalvovat víru v posmrtný život jak v něj věříme my, křesťané, potlačovat úctu k zemřelým, děti se mohou bát apod.), zajít s dětmi na hřbitov, nejlépe k večeru.

Dopřejme dětem, ať mohou vnímat romantiku krásně nazdobených hrobů ozářených svíčkami (sama si to z dětství pamatuji jako něco krásného, tichého,

kouzelného, v nejlepším smyslu duchovního...). Tak také vzniká příležitost popovídat si o tom, že když člověk umře, tak nekončí tady, v hrobě, ale v milující Boží náručí. Že se můžeme přimlouvat za lidi, kteří nás předešli, ať už to jsou naši blízcí, nebo třeba někdo nám úplně cizí, a proto taky chodíme sem, na hřbitov. Je možné si s dětmi třeba všimnout nějakého hrobu, který vypadá opuštěně, zapálit na něm svíčku a pomodlit se za toho člověka, za kterého se třeba nikdo jiný nemodlí. To jsou krásné, důležité věci, které vychovávají děti ke vztahu k ostatním, k těm, na které bychom neměli zapomínat, i ke vztahu k Bohu.

U Halloweenu ve školkách a školách bych to řešila asi hodně na základě toho, jak to konkrétní dítě (v daném věku) cítí. Pokud by se dítě cítilo znevýhodněno tím, že by se svou neúčastí vyčleňovalo z kolektivu, pak si myslím, že není na místě dítěti za každou cenu bránit. Důležitější je, jaký vnitřní postoj si na základě Vašeho příkladu a Vaší výchovy samo vytvoří.

Není tedy, a to ani ve Vašem případě, důležitý svátek sám o sobě, ale to, jak k němu přistupujeme. U Halloweenu bych největší část viděla v prosté zábavě. Děti i rodiče si mohou užít a o této části bych řekla, že s náboženstvím nemá nic společného. Jestliže zde povstane potřeba se ke svátku postavit i nějak duchovně, pak je jistě správné vysvětlit dětem rozdíl mezi svátkem Všech svatých, památkou zemřelých a Halloweenem, zde ještě navíc Halloweenem pojatým formou hry (je to nakonec podobné jako koledování na velikonoční pondělí).

Špatně by asi bylo až to, kdyby se někdo rozhodl právě o této noci vyvolávat duchy zemřelých, protože by vyšel z toho, že je to noc, kterou jsou nám zemřelí nejbližší. Pak by to hřích být mohl.

Vždycky tedy záleží na přístupu, na vysvětlení a na tom, co si kdo pod danou věcí představuje. Halloween sám o sobě, stejně jako mnoho jiných věcí, je bez „náboje“ hříchu či nehříchu.

Pokud je pedagog otevřený, na rovinu s ním promluvte o Vašich důvodech, proč věc nepodporujete a domluvte se na přístupu k dítěti, k jeho účasti či neúčasti ve škole ten den. Může to být od Vás svědectví a dokonce můžete zjistit, že je vděčný za podporu vlastního názoru, který pro něj není lehké uplatňovat.

Celkově bych řekla, že správný postoj rodičů by měl být jasný, ale prezentovaný klidně, bez negativních emocí vůči lidem, kteří to vidí jinak, bez zbytečné dramatizace, v lásce k našim dětem i k ostatním. Děti v nás potřebují najít jistotu, názor a vzor láskyplného jednání.

PŘEVZATO Z WWW.VIRA.CZ

150 let kaple ve Vracovicích

Dne 1. listopadu uplyne přesně 150 let od slavnostního vysvěcení vracovské kaple. Jejími patrony jsou svatí věrozvěsti Cyril a Metoděj.

Na místě, kde stojí tento chrám, se dříve nacházela kaple s mariánským obrazem. Bohužel se nedochovaly žádné zprávy o tom, kdo a kdy ji nechal zbudovat. Poutní slavnost se

zde konala po mariánském svátku 2. července. Nyní se pouť slaví na svátek svatých Cyrila a Metoděje 5. července. Co se týče data konání pouti, nedošlo tedy k téměř žádné změně.

Vracovská kaple byla postavena roku 1863 nákladem a svépomocí zdejších občanů. Ještě téhož roku došlo k jejímu vysvěcení. V roce 1957 se nechala postavit postranní sakristie. Nový krov a krytina byly položeny roku 1983 a v následujícím roce se pokračovalo s vnitřní úpravou. Zvýšilo se obvodové zdivo, dala se nová klenba a dlažba. Zároveň se nechal vystavět nový kůr a provedla se rekonstrukce věže pro zavěšení tří zvonů. Také došlo k přestavbě oltáře, kdy obraz věrozvěstů nahradily jejich sochy. Vyměněn byl i svatostánek, nad kterým se nacházel vyrytý rok 1863 (vysvěcení kaple). Na této přestavbě se velkou měrou podíleli bratři Hrdinové.

V kapli jsou rovněž vystaveny sošky světců a u dětí je oblíbený betlém od řezbáře Františka Kupsy z Rataj. Nejstarším předmětem v kapli je barokní krucifix, jenž visí v sakristii.

O stém výročí kaple informovaly ve svém článku Katolické noviny (17. 11. 1963). V tomto chrámu se konají pravidelné bohoslužby. Oblíbené jsou májové pobožnosti k Panně Marii a také pobožnosti křížové cesty. Červencová pouť ke svatým věrozvěstům je vždy velikou událostí pro celou vesnici. Slavnostní bohoslužba k 150. výročí vysvěcení bude sloužena v neděli 3. listopadu. Všichni jste na ni srdečně zváni.

VÍT KOCHÁNEK

Pro děti

Mnoho lidí tvrdí, že cest do nebe je mnoho. Bible nám jasně říká o jediné.

Ježíš je (doplňte z tajenky)

1. Marie, Marta a Lazar byli
2. Bartimeus byl muž.
3. Pán Ježíš o sobě říká, že je dobrý
4. Kolik bylo ovcí v podobenství o dobrém pastýři?
5. Koho Ježíš vzkřísil z mrtvých?
6. Kdo se raduje v nebi, když uvěří jeden hříšník?
7. Staré jméno učeníka Petra.
8. Název čtvrtého evangelia.
9. Kdo je světlo světa?
10. Doplní: Já jsem Života
11. Město, ve kterém žebral Bartimeus.

[illegible]

O tomto Ježíšově přirovnání si můžeš více přečíst v Bibli – Jan 14,6.

PŘEVZATO Z „KVÍZY JEŽÍŠ – NAKLADATELSTVÍ KŘEŠŤANSKÝ ŽIVOT“

Víkendovka na Hrádku 18.–20. října

V pátek v 15 hodin jsme se sešli u fary, sešlo se nás celkem 14 dětí + vedoucí. Odtud jsme pěšky vyrazili na Hrádek, kde jsme měli strávit celý víkend. Cestou jsme si zahráli několik her, při kterých jsme se pěkně zahřáli. Poté, co jsme dorazili na Hrádek, rozdělili si pokoje a vybalili zavazadla, byla skvělá večeře, po které následovalo seznámení s pravidly a rozdělení do tří skupin. Vedoucí nám vysvětlili, že každá hra bude doprovázena nějakou částí z života Samsona. Každá skupinka dostala balónek a na něj si měla nakreslit obličej svého Samsona. Cílem her bylo nasbírat na něj co nejvíce vlasů. Večer jsme hráli divadlo o životě Samsona a skládali tematické básničky. Výsledky vyhodnotili čtyři porotci.

Básničky:

Samson dlouhé vlasy měl,
velký, silný, statný šel.

Zdechlinu kůzlete potkal jest
řvoucí lev by sežral med.
Med ze stromu včelám vzal,
pak rychle domů hnál.

Samson to je kabrňák,
řídí si svůj bagřík rád.

Ze lva je pak zdechlina,
Samson zajde do kina.
Tam ho ruší řvoucí kůzle,
pro Samsona žádná nouze.
Do čaje pak dá si med,
Místo cukru je to hned.

V sobotu ráno nás čekalo slavení mše svaté. Potom následovala běhací hra v lese, ve které bylo cílem sesbírat všechna písmenka, aby nám vznikla zpráva: „Co je sladší než med, co je silnější než lev?“ Když už jsme byli v lese, tak jsme si nanosili dříví na večerní oheň. Před obědem jsme si ještě zahráli vybíjenou. Odpoledne jsme v okolí kostela hledali kusy rozstříhaných triček, každá skupinka hledala svou barvu. Když jsme měli všechny kusy sesbírané, slepovali jsme je k sobě. Vzniklá trička jsme oblékli svým Samsonům. K večeři jsme si opékali buřty na ohni. Potom nás čekalo několik zábavných her, moc jsme se u toho nasmáli. Pomodlili jsme se v kostele a šli spát.

O půlnoci nás vedoucí vzbudili, protože jsme šli hrát noční hru. Vrátili jsme se velice vyčerpaní, a tak jsme spokojeně usnuli. Ráno bylo naším úkolem zabalit si a společnými silami uklidit celou školu. Před obědem jsme šli slavit nedělní mši svatou. Poté, co bylo všechno hotové, jsme mohli vyrazit do Vlašimi. Víkendovka se moc vydařila a všichni se už těšíme na další.

Závěrem bychom chtěli poděkovat Vojtovi Farionovi, Honzovi Matějovskému, Jirkovi a Mirkovi Martínkovým za vymyšlení her a vyplnění programu, Vojtěchu Smolkovi za duchovní náplň po celý víkend, dále Janče Martínkové, která sice přijela později, ale svými nápady zpestřila náš program. V neposlední řadě bychom chtěli poděkovat Barče Müllerové za výborné vaření.

MARIKA MÜLLEROVÁ

Ze života farnosti

Neděle 3. 11. – Vracovice – v 11 h mše svatá ke 150. výročí posvěcení kaple.

Domašín

Každý 2. a 4. pátek v měsíci se v domašínském kostele sv. Jakuba od 21 h koná večerní adorace.

Každou 2. neděli je mše sv. zaměřena na děti.

Cesta k Písmu – Cykloexpedice ve stopách Cyrila a Metoděje

Farní charita Vlašim zve na promítání a besedu s **Pavlem Voříškem**, účastníkem 3 000 km dlouhé **cyklistické výpravy napříč Balkánem a střední Evropou za prvním písmem Slovanů**. Uskuteční se v pátek **15. 11. 2013 v 19 h v besídce** u kostela sv. Jiljí. Vstupné dobrovolné.

Poděkování

Organizátoři dětských odpolední děkují za čas a úsilí těm, kteří se podílejí na přípravě občerstvení a úklidu besídky při dětských odpolední. I díky vám se daří vytvořit pro děti příjemnou atmosféru.

ORGANIZÁTOŘI DĚTSKÝCH ODPOLEDNÍ

Všem organizátorům akcí ve farnosti připomínáme, že při plánování akce mohou nejprve nahlédnout do **kalendáře akcí** přístupného z webových stránek farnosti, aby termíny akcí nekolidovaly, a pak konzultovat akci a její termín s panem farářem. Pak bude schválený termín vystaven v kalendáři akcí na webu.

Řešení tajenky pro děti

„... cesta do nebe“

1. sourozenci, 2. slepý, 3. pastýř, 4. sto, 5. Lazara, 6. anděl, 7. Šimon, 8. Janovo, 9. Ježíš, 10. chléb, 11. Jericho

Odpustky

Ve dnech 1.–8. listopadu můžeme získat plnomocné odpustky pro duše v očistci.

O odpustcích pojednává Katechismus katolické církve v článcích 1471–1479 a 1498. V článku 1471 se píše, že nauka a praxe odpustků je v církvi úzce spojena s účinky svátosti pokání (zpovědi).

Odpustek znamená, že se před Bohem odpouští časné tresty za hříchy, jejichž vina byla zahlazena; je to odpuštění, které náležitě připravený věřící získává za určitých podmínek zásahem církve, jež jako služebnice vykoupení autoritativně rozděluje a používá pokladu zadostiučinění Krista a svatých.

Odpustek je částečný nebo plnomocný podle toho, zda částečně nebo úplně osvobozuje od časného trestu za hříchy. Odpustky mohou být přivlastněny živým nebo zesnulým.

Článek 1479 potom hovoří o přivlastnění odpustků duším v očistci: protože zemřelí věřící, kteří se očišťují, jsou také členy téhož společenství svatých, můžeme jim pomáhat – mimo jiné tím, že pro ně získáváme odpustky, aby byli zproštěni časných trestů, které si zasloužili za své hříchy.

Jaké jsou podmínky pro získání odpustků v dušičkovém období?

1. listopadu odpoledne a 2. listopadu po celý den je možné při návštěvě kteréhokoli kostela získat plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci. Kromě tří obvyklých podmínek (svátost smíření, svaté přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a vyznání víry.

Od 1. do 8. listopadu je možno získat po splnění tří obvyklých podmínek denně plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé; v ostatních dnech lze takto získat odpustky částečné.

P. JAROSLAV KONEČNÝ

Dušíčkové pobožnosti 2013

Kondrac – pátek 1. listopadu

15:30 mše svatá v kostele

po mši sv. dušíčková pobožnost na starém hřbitově u kostela

+++++

Velíš – sobota 2. listopadu

v 15:00 mše svatá v kostele

po mši sv. dušíčková pobožnost na hřbitově

+++++

Hradiště – neděle 3. listopadu

15:00 dušíčková pobožnost na hřbitově

+++++

Bedřichovice – neděle 3. listopadu

16:00 dušíčková pobožnost na hřbitově

+++++

Vlašim – pondělí 4. listopadu

16:30 pobožnost na hřbitově

+++++

Domašín – středa 6. listopadu

16:00 dušíčková pobožnost na hřbitově

+++++

Vracovice – čtvrtek 7. listopadu

16:00 dušíčková pobožnost na hřbitově

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46, Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz
Příspěvky do časopisu se přijímají na adrese Smetanova.D@seznam.cz,
Klara.Vondrackova@seznam.cz

Redakční rada: Dagmar Smetanová, Jaroslav Konečný, Klára Vondráčková, Václav Klimeš
Vychází 10x ročně, uzávěrka 20. dne v měsíci. Náklady na tisk: 10 Kč
Tisk GRAFFOTO, Vnoučkova 2008, Benešov, tel.: 317 725 605, <http://www.graffoto.cz/>